

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

12. De nullitate Confessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

per scriptum absque verbis : est tamen contra perporum & communem usum Ecclesie, qui fuit, ut confessio voce perageretur, quandocumque id fieri posset. Similiter non licet confiteii absenti per litteras aut ountium saltum ordinari, juxta Catechismum Romanum cap. De Sacramentis pœnit. Et declarationem Card. ad Conc. Trident. Sess. 24. c. 6 De reformis & dispensatione. Navar. in Can. Quem pœnitit, De pœnit. Diff. 1. Et in Manuali c. 21. n. 36, ubi plenius vide.

§. XII.

De nullitate Confessionis.

1. Nulla est. vel ex parte pœnitentis, idque ex variis causis.
2. Vel ex parte Confessoris, ex variis similiter causis.

VAris modis potest contingere, ut Confessio sit nulla, sive ex parte pœnitentis sive ex parte Confessoris.

Ex parte pœnitentis primò fit nulla, ob defectum intentionis, si non intendat suscipere Sacramentum; aut suscipere quidem intendat, sed ob fiacem, qui est peccatum mortale, & per consequens ob ex absolutionis; nam veniale, non reddit iterum Sacramentum. Secundò, ex defectu attritionis vel contritionis: quod refertur defectus abstinendi a peccato. Nam peccato veniam non datur, nisi correcto. c. peccatum De R. I. in 6. can Legatur xxii q. 2. Estque communis sententia. Tertiò ex defectu integritatis, dum scinter, sine legitima causa, vel ex crassia & culpabili negligencia, non confiteatur omnia mortalia, cum circumstantiis necessariò exprimendis. Quarto, ratione excommunicationis, non ignorata: quia quatenus de illa non constitutur ei, qui potest absolvere, ponit obicem Sacramento: nam excommunicatus, etiam minori excommunicatione, exclusus est à participatione Sacramentorum, cap. Si celebrat sup. De Clerico ex communicato ministri vide Nay. in d. can. Fratres De pœnit. Diff. 5. ante n. 41.

Dixi, non ignorata; quia secus, si eam ignorat, & bona fide petat absolutionem, quia nullo jure vel ratione contrarium probatur; & rem, quæ culpa caret, in damnum vocari non convenit, c. Sine culpa De R. I. in 6. Quintò ex defectu diligentiae sufficientis ad revocandum in memoriam peccata commissa. Adhibenda autem est tanta diligentia, quanta iudicio pru-

denter & boni viti adhiberi debet in re magis momenti, qualis haud dubie est alius anima.

Ex parte Confessoris est nulla, primò ex defectu intentionis si non intendat absolvere. Patet ex ante dictis de intentione ministri ad Sacramentorum administrationem requisita. Secundò, ex defectu potestatis seu jurisdictionis, ut patet ex dictis antè circa definitionem Confessionis. Tertiò, si ejus jurisdictione impedita sit per excommunicationem, ut in heretico, can. § labores Defanit. Diff. 6. cui, tanquam ab Ecclesiæ unitate per culpam diviso, can. Sanè XVI. q. 7. ne quidem in extrema necessitate licet confiteri, Navar. in d. § labores Unde & Ermengelodus Rex maluit appetere mortem, quam communionem sacram sumere è manibus Episcopi Ariani, can fin. XXI. v. q. 1. Vide plenius Navar. in d. can. Labores. Ubi notandum post Conc. Constantien. solos notorios Clericorum persecutores aut nominatim excommunicatos priuati jurisdictione. Quartò, si non proferat absolucionis verba: nam in hoc iudicio debet sententia ferti voce Sacerdotis, nec satis est illam scribere, ut in aliis tribunalibus, in quibus potest permistrum ferti, modo illa sit scripta a judge & approbata. Quintò ex defectu scientie, in Confessario requisita: veluti si tanta labore ignoratio, ut absolvere nesciat, vel peccata mortalia contra decem præcepta decalogi ignoret. Ubi observandum, Deum ordinari hujusmodi defectus essentiales in ministris non supplicare, nec dare gratiam extra Sacramentum, nisi continet,

§. XIII.

De sigillo seu secreto Confessionis.

1. Sigillum Confessionis quid sit.
2. Qui ad hoc sigillum tenentur.
3. 4. 5. Teneri autem omnes jure naturali, divino positivo & Ecclesiastico,
6. Pœnare velantis Confessionem,

Sigillum Confessionis nihil est aliud, quam obligatio non revelandæ ea, quæ auditæ sunt in Sacramentali Confessione; sic dictum per metaphoram, quia ut sigillum continent oculatum rem ob signatam in charta vel tabula, l. 1. §. fin. l. Si quis ex signatoribus, ff. Quemadmodum testam. aper. ita haec obligatio efficit, ne in confessione audita manifestentur.